

هوالبهی - ای احبای الهی چون شمس حقیقت از افق اسماء...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۳۲

هوالبهی

ای احبای الهی چون شمس حقیقت از افق اسماء و صفات اشراق نمود و آفاق وجود و شهود را به انوار فیض مشهود روشن و منور فرمود ابواب کلّ شیء را بر وجه احبای خویش گشود و صلاهی عمومی بر جمیع من فی الوجود فرمود. قومی در تیه کبر سرگردان بود و حزبی در بادیه غفلت سرگشته و حیران جمعی مست باده غرور و گروهی مخمور و بی شعور طائفه‌ای به حجاب علم محبوب گشتند و قبیله‌ای به مراقبه و وهم مکاشفه ممنوع و محروم شرمه‌ای به شهوات نفسانی مشغول و فرقه‌ای به هفوات هواییه مألوف. کسی در این میدان سمند تاخت و علم همت برافراخت که از جمیع شبهات رسته و به حلیه انقطاع آراسته بدرقه عنایت رسید و هاتف ربّ عزّت به گوش هوشش رسانید که وقت بخشایش است و هنگام شکر و ستایش بحر اعظم موج است و شمس قدم طالع از افق بهاج هنگام حشر و نشور است و وقت شوق و شور. جمعی از این نفوس قدسیه در ظلّ کلمه الهیه درآمدند و به قوتی رحمانیه و قدرتی ربّانیه و انبغاثاتی وجدانیه و جذباتی صمدانیه در حشر اعظم محشور شدند و چون کواکب رحمانی از افق تقدیس طالع گردیدند. پس شما که از کأس ظهور مزاجها کافور در یوم ظهور نوشیدید زبان به شکرانه بگشائید و بر عهد و پیمان الهی ثابت و راسخ مانید.

ع ع

ORIGINAL

AUDIO

